

ژوزف آرتور کنت دو گوبینو

ژوزف آرتور کنت دو گوبینو نویسنده و فیلسوف نژادپرست فرانسوی است.

فهرست مندرجات

۱ - تولد و تحصیلات

۲ - اعتقاد به نژاد برتر

۲.۱ - قلم فرسایی در باره نژاد برتر

۳ - سرانجام

۴ - منبع

تولد و تحصیلات

ژوزف آرتور کنت دو گوبینو نویسنده و فیلسوف فرانسوی در ۱۴ ژوئیه ۱۸۱۶م در نزدیکی **پاریس** به دنیا آمد و تحصیلات خود را در **فرانسه**، **آلمان** و **سوئیس** پشت سر نهاد. وی در این زمان به روزنامه‌نگاری و نگارش رمان‌های پرملجرا پرداخت و پس از انتشار آثاری از خود، شهرت یافت.

اعتقاد به نژاد برتر

گوبینو ضمن علاقه به ادبیات و صنایع آلمان، با شیفتگی تمام به این نتیجه رسید که اقوام آریایی، در **قدرت**، **جمال** و **هوش**، سرآمد دیگرانند، پس باید آن‌ها را برتر از سایر نژادهای **بشر** دانست.

← قلم فرسایی درباره نژاد برتر

گوبینو برای خود رسالتی الهی قائل بود، اما چون در کشور خودش، به او اعتنایی نکردند به آلمان رفت و به اثبات برتری آلمان‌ها بر اقوام دیگر پرداخت. او اندیشه‌های خود را در کتابی به نام مقاله درباره نابرابری نژادهای انسان در چهار جلد بیان داشت. این کتاب، در سال‌های بعد به شعله‌های نفوق نژاد آریایی در آلمان بسیار دامن زد و ده‌ها سال پس از مرگ گوبینو، به عنوان یکی از الگوهای **آدولف هیتلر** **رهبر آلمان** نازی درآمد. به نظر گوبینو، مسئله نژادی نه تنها بر همه مسائل دیگر **تاریخ** برتری دارد، بلکه محور اصلی آن به شمار می‌آید. گوناگونی نژادها که ملت‌ها را می‌سازد، خود مبین سرنوشت مختلف این ملت‌هاست. گوبینو که به نژاد قوی و ضعیف معتقد است، انحطاط نژادهای قوی را بر اثر اختلاط با ملت‌های ضعیفی می‌داند که در **جنگ** مغلوبشان گشته‌اند. گوبینو در این راستا، منظومه بلند آمدیس را در سه جلد و شامل دو هزار بیت سرود. این منظومه بلند و استعاری، فرضیه نژادی **شاعر** را عرضه می‌کند. با این حال گوبینو در کنار این امور، به کارهای سیاسی و علمی نیز مشغول بود و پس از آنکه به سمت دبیر اول و سپس وزیرمختار فرانسه در دربار **ایران** منصوب شد، زبان‌های شرقی از جمله **فارسی**، **عربی** و نیز خطوط میخی را فراگرفت. او ضمن حضور در میان مردم، با عقاید، **آداب**، **رسوم**، تاریخ، **مذهب** و متون فکری طبقات مختلف مردم آشنا گردید. گوبینو در این زمینه، به تالیف آثاری پرداخت که کتب سه سال در **آسیا**، تاریخ ایران و ادیان و فلسفه‌های آسیای مرکزی، نتیجه این حضور و دقت در متن جامعه است.

سرانجام

وی سرانجام پس از ۶۶ سال زندگی در ۱۳ اکتبر ۱۸۸۲م درگذشت.

منبع

